

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ
Legea nr. 135/2010

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
1.	<p>Articolul 4: Referirile publice la vinovăție</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, atâta vreme cât vinovăția unei persoane suspectate sau acuzate nu a fost dovedită conform legii, declarațiile publice făcute de autoritățile publice și deciziile judiciare, altele decât cele referitoare la vinovăție, nu se referă la persoana respectivă ca fiind vinovată. Prin aceasta nu se aduce atingere actelor de urmărire penală care au drept scop dovedirea vinovăției persoanei suspectate sau acuzate și nici deciziilor preliminare cu caracter procedural care sunt luate de autoritățile judiciare sau de alte autorități competente și care se bazează pe</p>	<p>Art. 4: Prezumția de nevinovăție</p> <p>(1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.</p> <p>(2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.</p>	<p>La articolul 4, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4) cu următorul cuprins:</p> <p>”(3) În cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în procedură de cameră preliminară sunt interzise comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri. Încălcarea acestei obligații reprezintă infracțiune și se pedepsește, potrivit legii penale.</p> <p>(4) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică</p>	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	<p>suspiciuni sau probe incriminatoare.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că sunt disponibile măsuri corespunzătoare în cazul unei încălcări a obligației prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate, în conformitate cu prezenta directivă și, în special, cu articolul 10.</p> <p>(3) Obligația prevăzută la alineatul (1) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public.</p>		<p>a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușe sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni.</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	
2.			<p>La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) Înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare</p>	<p>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			definitive, declarațiile publice și deciziile oficiale provenind de la autoritățile publice nu se pot referi la persoanele suspectate sau acuzate ca și cum acestea ar fi fost condamnate. „ UDMR	
3.		<p>Art. 10: Dreptul la apărare</p> <p>(1)Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul de a se apăra ei înșiși sau de a fi asistați de avocat.</p> <p>(2)Părțile, subiecții procesuali principali și avocatul au dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării.</p> <p>(3)Suspectul are dreptul de a fi informat de îndată și înainte de a fi ascultat despre fapta pentru care se efectuează urmărirea penală și încadrarea juridică a acesteia. Inculpatul are dreptul de a fi informat de îndată despre fapta pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva lui și încadrarea juridică a acesteia.</p>	<p>La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nici o declarație pe parcursul procesului penal nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”</p> <p>UDMR</p>	<p>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		<p>(4)Înainte de a fi ascultați, suspectului și inculpatului trebuie să li se pună în vedere că au dreptul de a nu face nicio declarație.</p> <p>(5)Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal.</p> <p>(6)Dreptul la apărare trebuie exercitat cu bună-credință, potrivit scopului pentru care a fost recunoscut de lege.</p>		
4.			<p>Alineatul (5) al articolului 10 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(5) Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal, cu respectarea egalității de arme”.</p>	<p><i>Principiul egalității de arme, deși este o componentă fundamentală a dreptului la apărare, nu are o consacrare legislativă, ceea ce permite în practica judiciară discriminarea participanților procesuali.</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p align="center"><i>Baroul București</i> <i>Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu</i></p>	
5.	<p>Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 64 ”(1) Judecătorul este incompatibil dacă: ”</p>	<p>La articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins: „(1¹) Judecătorul de cameră preliminară nu poate judeca în fond sau o cale ordinara sau extraordinara de atac cu privire la aceeași cauză, iar cel care a participat la judecarea cauzei în fond sau a unei căi ordinare de atac nu poate participa la judecarea unei căi extraordinare de atac.”</p> <p align="center">PSD, ALDE</p>	
6.	<p>Articolul 6: Sarcina probei (1) Statele membre se asigură că sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate și acuzate revine organelor de urmărire penală. Prin aceasta nu se aduce atingere</p>	<p>Art. 83 - Drepturile inculpatului În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul</p>	<p>La art. 83, după litera b) se introduc două noi litere, literele b¹) și b²), cu următorul cuprins: ”b¹) dreptul să participe la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și</p>	<p><i>Este necesar ca inculpatul să aibă dreptul de a participa la efectuarea oricărui act de urmărire penală la care dorește să participe în cursul urmăririi. Astfel, acesta este cel care cunoaște cel mai bine circumstanțele faptei și poate să exercite efectiv apărări, având în vedere că avocatul nu</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	<p>niciunei obligații a judecătorului sau a instanței competente de a căuta atât probe incriminatoare, cât și dezincriminatoare, și nici dreptului apărării de a prezenta probe în conformitate cu dreptul intern aplicabil.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective.</p>	<p>procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa;</p> <p>a¹) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia;</p> <p>b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;</p> <p>c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;</p> <p>d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;</p> <p>e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;</p> <p>f) dreptul de a beneficia în</p>	<p>libertăți, să formuleze plângeri, cereri, memorii și obiecțiuni;</p> <p>b²) poate solicita să fie încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Absența sa nu împiedică efectuarea actului.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>știe ce cunoaște un martor și ce ar putea fi acesta întrebat astfel încât să fie aflate cât mai rapid și mai corect circumstanțele faptelor săvârșite.</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		<p>mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română;</p> <p>g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege;</p> <p>g¹) dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale;</p> <p>h) alte drepturi prevăzute de lege.</p>		
7.			<p>La articolul 83, se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:</p> <p>(2) Prevederile alin.(4¹) al art. 10 se aplică în mod corespunzător.</p> <p style="text-align: center;">UDMR</p>	<p>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</p>
8.		<p>Art. 88: Avocatul</p> <p>(1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii.</p>	<p>Art. 88 alin. (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii.</p> <p>Avocatul poate asista martorii chemați de organele judiciare, iar aceștia au dreptul să se consulte cu avocatul atât</p>	<p><i>Această modificare se impune, deoarece practica organelor judiciare este neunitară cu privire la dreptul martorului de a fi asistat, existând situații (rare) în care nu i s-a permis avocatului să asiste martorul. De asemenea, nu există practică uniformă în ceea ce privește rolul avocatului când acesta acordă asistență unui martor, respectiv dacă poate</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>înainte, cât și în timpul audierii”.</p> <p>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu</p>	<p><i>sau nu adresa întrebări. Asistarea martorului de către avocat este o garanție a respectării dreptului acestuia de a nu se autoacuză (autoincrimina).</i></p>
9.	<p>Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare)</p>	<p>Art. 94 ” (1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv.” ”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.”</p>	<p>La articolul 94, alin. (1) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi restrâns.” ”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă. Judecarea cererilor privind măsurile preventive nu poate începe până la momentul</p>	<p><i>Se impune modificarea condițiilor reglementate de art. 94 referitoare la dreptul organului de urmărire penală de a restricționa consultarea dosarului de către părți și subiecții procesuali principali, deoarece în actuala reglementare, dacă procurorul nu dispune punerea în mișcare a acțiunii penale și transformarea suspectului în inculpat acesta poate restricționa accesul la dosar, poate administra în condiții de netransparență orice probe consideră de cuviință fără ca părțile implicate să aibă dimensiunea faptelor și a aspectelor cercetate.</i> <i>Ca atare, se impune crearea unei situații de egalitate juridică între apărare și acuzare în sensul că, pentru a fi în acord cu jurisprudența CEDO trebuie ca subiecții</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>la care avocatului nu i se asigură timpul necesar pregătirii apărării și numai după ce judecătorul se asigură că acesta a avut suficient timp pentru parcurgerea întregului material al dosarului de urmărire penală. Încălcarea acestui drept atrage nulitatea absolută a încheierii de dispunere a măsurii preventive.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>procesuali principale să cunoască starea de fapt și actele procedurale administrate în cauză, astfel încât să își poată formula o apărare eficientă și activă care să conducă la stabilirea adevărului în cauză și la soluționarea cu celeritate a acesteia. Secretul și obscuritatea, atunci când este vorba despre drepturi garantate de Constituție nu sunt compatibile cu principiile statului de drept.</i></p> <p><i>În prezent, la judecarea cererii de arestare avocatul inculpatului are la dispoziție un termen insuficient pentru studierea dosarului, aflându-se astfel în imposibilitate de a-i asigura o apărare efectivă celui a cărui arestare se solicită. Este extrem de dificil astfel a se pune concluzii în privința măsurilor preventive, fără a avea cunoștință de materialul probator, știut fiind faptul că una dintre condițiile măsurii preventive o reprezintă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit fapta pentru care i se solicită arestarea. Or, este evident că nu se poate aprecia că dosare</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<p><i>care conțin volume numeroase ar putea fi parcurs de avocat în termenul scurt pus la dispoziție pentru pregătirea apărării. Or, imposibilitatea parcurgerii dosarului de către avocat este incompatibilă cu asigurarea dreptului la apărare în mod efectiv. Pentru a se evita expirarea mandatelor de reținere se poate institui practica în sensul ca persoana reținută să fie prezentată în aceeași zi cu propunere de arestare, dacă este cazul, tocmai pentru ca judecătorul și avocatul să poată studia în mod efectiv dosarul.</i></p>
10.		<p>Art. 94: Consultarea dosarului (4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile.</p>	<p>Alineatul (4) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale, pentru cel mult 10 zile”.</p> <p style="text-align: center;">Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania</p>	<p><i>Și această propunere de modificare pleacă de la constatările din practica organelor judiciare, care restricționează consultarea dosarului până la punerea în mișcare a acțiunii penale. În astfel de cazuri, punerea în mișcare a acțiunii penale este efectuată spre finalul urmăririi penale, după administrarea tuturor probelor considerate relevante de către organele de urmărire penală, ceea ce înseamnă că o dispoziție de excepție (restricționarea motivată a consultării</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu	<i>dosarului) este transformată în regulă. Considerăm că atât suspectul, cât și inculpatul, fiind persoane acuzate de comiterea unor infracțiuni, trebuie să beneficieze de aceleași drepturi. De altfel, persoana vătămată, dacă acțiunea penală a fost pusă în mișcare cel puțin față de o persoană, poate consulta dosarul, cu restricționare limitată de 10 zile, în timp ce suspectului din aceeași cauză i se poate restricționa același drept.</i>
11.	<p>Articolul 6: Sarcina probei (1) Statele membre se asigură că sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate și acuzate revine organelor de urmărire penală. Prin aceasta nu se aduce atingere niciunei obligații a judecătorului sau a instanței competente de a căuta atât probe incriminatoare, cât și dezincriminatoare, și nici dreptului apărării de a prezenta probe în conformitate cu dreptul intern aplicabil. (2) Statele membre se asigură că</p>	<p>Art. 97 - Proba și mijloacele de probă: e) înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;</p>	<p>La art. 97, lit. e) a alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”e) înscrisuri, rapoarte de expertiză, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>Se impune eliminarea rapoartelor de constatare din rândul probelor, având în vedere că acestea sunt întocmite de angajați ai acuzării, fiind evident că ele pot fi ușor influențate de acuzare. În aceste condiții, singurele probe pe baza cărora instanțele își pot fundamenta soluțiile sunt doar expertizele, care trebuie realizate în mod nepărtinitor, obiectiv, cu participarea experților-parte desemnați și cu posibilitatea de a se formula apărări.</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective.			
12.		Art. 99: Sarcina probei (2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția, și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.	La articolul 99, alineatul (2), se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția respectiv are dreptul de a nu se autoincrimina și de a nu coopera în cadrul oricărei proceduri penale.” <p style="text-align: center;">UDMR</p>	<i>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</i>
13.			La articolul 99, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) Exercițarea dreptului de a nu se autoincrimina sau a dreptului de a nu coopera nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-	<i>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			o etapă ulterioară a procedurii penale și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.” UDMR	
14.	Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție, sarcina probei și dreptul la tăcere)	Art. 103 ”(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.” (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.	La articolul 103, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială”. (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați. De asemenea, aceasta nu se poate întemeia pe declarațiile inculpaților din acea cauză, ale martorilor care	<i>Se impune ca o condamnare să nu fie dispusă atunci când există probe certe că o persoană a săvârșit o infracțiune. De aceea, atunci când o persoană este beneficiară a unor drepturi pentru declarațiile pe care le dă, acestea trebuie privite cu rezervă. Astfel, condamnările nu pot fi întemeiate în mare măsură pe astfel de declarații interesate, dacă ele nu se coroborează cu alte probe. Această reglementare este necesară, dată fiind avalanșa de denunțuri ori declarații ce ulterior sunt retractate, neputând exista siguranța că cele nertractate nu ar fi false.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare, dacă aceste probe nu se coroborează și cu altele, administrate legal în cauză. Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului.</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	
15.		<p>Art. 103: Aprecierea probelor (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.</p>	<p>Art. 103 alin. (3) va avea următorul cuprins: <i>„(3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorilor, ale colaboratorilor, ale denunțătorilor ori ale</i></p>	<p><i>CEDO a sancționat în repetate rânduri practica instanțelor naționale care și-au întemeiat hotărârile judecătorești pe declarații ale persoanelor interesate sau care au furnizat probe în schimbul unor avantaje procesuale.</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p><i>martorilor protejați sau ale altor persoane care au obținut nepedepsirea sau reducerea pedepsei în schimbul declarațiilor date”.</i></p> <p><i>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu</i></p>	
16.	<p>Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție, sarcina probei și dreptul la tăcere)</p>		<p>După alin. (3) al art. 103 se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:</p> <p>”(4) Condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei nu pot fi dispuse pentru alte fapte decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată și nu se poate dispune extinderea procesului penal în faza de judecată pentru alte fapte sau circumstanțe decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă numai în cazul în care situația de fapt</p>	<p><i>Se impune ca fiecare condamnare să fie dispusă pentru faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată prin rechizitoriu. În prezent, există situații în care, după administrarea probatoriului în fața instanței, prin probele în apărare produse de inculpat situația de fapt reținută în rechizitoriu este infirmată. Cu toate acestea, instanța, direct în motivarea hotărârii dispune condamnarea inculpatului pentru o altă situație de fapt, fără ca acesta să poată intui ce are instanța în vedere și a avea posibilitatea să propună probe și pentru combaterea acestei modificări a situației de fapt. În cazul în care se constată o altă situație de fapt, se impune ca</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>poate primi o altă încadrare juridică decât cea reținută în actul de trimitere în judecată.</p> <p>(5) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei trebuie să cuprindă descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus soluția, probele pe care se întemeiază precum și motivele pentru care probele și argumentele în apărare au fost înlăturate.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>procurorul să deruleze o nouă urmărire penală, să dispună o nouă trimitere în judecată pentru o altă situație de fapt și inculpatul să poată propune probatoriu în apărare pentru a putea combate noua faptă ce îi este imputată. Schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă doar atunci când instanța constată că situația de fapt reținută în rechizitoriu a fost probată în fața instanței și primește o altă încadrare juridică, adică atunci când fapta îmbracă o altă haină juridică iar nu când în conștiința instanței ar fi fost o infracțiune săvârșită, dar care privește o altă situație de fapt decât cea inițială.</i></p>
17.	<p>Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă - prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la apărare</p>	<p>Art. 106 - Reguli speciale privind ascultarea:</p> <p>(1) Dacă, în timpul audierii unei persoane, aceasta prezintă semne vizibile de oboseală excesivă sau simptomele unei boli care îi afectează capacitatea fizică ori psihică de a participa la ascultare, organul judiciar dispune întreruperea ascultării și, dacă este cazul, ia măsuri pentru</p>	<p>La art. 106, după alin. (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:</p> <p>”(1¹) Audierea unei persoane nu poate dura mai mult de 6 ore din 24 de ore.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>Este necesară limitarea în timp a unor declarații, deoarece acestea, după o anumită perioadă, nu vor putea să fie lucide și este posibil să le fie alterată capacitatea de a raționa.</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		ca persoana să fie consultată de un medic.		
18.		<p>Art. 109: Modul de ascultare (1)După îndeplinirea dispozițiilor art. 107 și 108, suspectul sau inculpatul este lăsat să declare tot ceea ce dorește referitor la fapta prevăzută de legea penală care i-a fost comunicată, după care i se pot pune întrebări.</p>	<p>Art. 109 al. (1) va avea urmatorul cuprins: „(1) După îndeplinirea dispozițiilor art. 107 și 108, suspectul sau inculpatul este lăsat să declare tot ceea ce dorește referitor la fapta prevăzută de legea penala care i-a fost comunicată, după care i se pot adresa întrebări de către organul judiciar și, în mod nemijlocit, de către toți avocații care participă la audierea suspectului sau inculpatului. Organul judiciar nu are dreptul să cenzureze întrebările adresate de către avocat, cu excepția situațiilor în care acestea sunt nerelevante”.</p> <p style="text-align: center;"><i>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu</i></p>	<p><i>În practică, anumite organe judiciare cenzurează în mod nepermis activitatea avocatului. Acestea nu permit avocaților să adreseze întrebări sau le resping ad nutum.</i></p>
19.	Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă	Art. 110 - Consemnarea	La art. 110, alin. (1) se	<i>Este necesar ca toate întrebările să fie consemnate,</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	- prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la apărare	declarațiilor ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării.”	modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării. Întrebările respinse se consemnează în cuprinsul declarației, împreună cu motivele respingerii.” PSD, ALDE	<i>alături de motivele care au condus la respingerea acestora, deoarece dreptul suspectului sau inculpatului de a declara tot ceea ce consideră în sprijinul apărării sale nu poate fi îngăduit, acesta având dreptul să refuze să răspundă la acele întrebări la care apreciază că nu dorește să dea vreun răspuns.</i>
20.	Art. 7 directivă – dreptul de a nu se autoincrimina	Art. 116 - Obiectul și limitele declarației martorului (1) Martorul este audiat asupra unor fapte sau împrejurări de fapt care constituie obiectul probațiunii în cauza în care a fost citat. (2) Audierea martorului poate fi extinsă asupra tuturor împrejurărilor necesare pentru verificarea credibilității sale. (3) Nu pot face obiectul	La art. 116, după alin. (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins: ”(2 ¹) Martorul poate refuza să depună mărturie cu privire la acele fapte sau împrejurări care ar putea atrage răspunderea sa pentru săvârșirea unei fapte penale. (2 ²) Martorul poate fi însoțit de avocat în fața organelor judiciare	<i>Martorul nu poate fi obligat să depună mărturie în privința unor fapte ce l-ar putea autoincrimina. Având în vedere că orice persoană are dreptul la tăcere și nu poate fi obligat să dea declarație care să îl incrimineze, se impune ca acest drept să fie menținut și atunci când este chemat ca martor în fața organelor judiciare. De asemenea, pentru a evita această situație, se impune ca acesta să aibă dreptul de a fi însoțit de avocat în timpul</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		<p>declarației martorului acele fapte sau împrejurări al căror secret ori confidențialitate poate fi opusă prin lege organelor judiciare.</p>	<p>și se poate consulta cu acesta pe tot parcursul audierii.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>audierii sale, care îl poate sfătui când să își rezerve dreptul la tăcere, pentru a se evita autoincriminarea. Astfel, sunt extrem de dese situațiile în care o persoană este chemată în fața organelor de urmărire penală în calitate de martor și după audierea sa i se schimbă calitatea în suspect apoi în inculpat pentru faptele pentru care a depus mărturie și chiar poate supus unor măsuri preventive drastice (reținere sau arestare) tocmai pentru că, nefiind protejat de dreptul la tăcere și neavând posibilitatea de a fi asitat de un avocat nu a putut lua cunoștință de acest drept și a dat declarații auto-incriminatoare.</i></p>
21.	<p>Articolul 6: Sarcina probei</p> <p>(2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective.</p> <p>Art. 6 CEDO – dreptul la un</p>	<p>Art. 139</p> <p>”(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace</p>	<p>La articolul 139, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții”.</p>	<p><i>Se impune modificarea dispozițiilor art. 139 referitoare la supravegherea tehnică în sensul că doar înregistrările efectuate de părți pot constitui mijloace de probă atunci când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care aceștia le-au purtat cu terții, în principal cele în apărare. Legea nu trebuie să permită și să legitimeze comportamente de genul: o persoană înregistrează</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	proces echitabil	de probă dacă nu sunt interzise de lege.”	PSD, ALDE	<i>o terță persoană în scopul de a o determina ulterior la un anumit tip de atitudine, sau poartă o discuție despre un terț și conduce discuția astfel încât acreditează ideea că terțul a săvârșit o faptă penală, iar ulterior prezintă această înregistrare organelor de urmărire penală, integral sau parțial, pentru a obține diverse beneficii judiciare sau în scop de răzbunare.</i>
22.	Art. 6 alin. (2) din directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 143 Consemnarea activităților de supraveghere tehnică	La articolul 143, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹) cu următorul cuprins: „(4 ¹) Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării, care nu au legătură cu infracțiunea sau persoanele care fac obiectul cercetării ori care nu contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor nu pot fi folosite sau atașate la dosarul de urmărire penală. Acestea se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat,	<i>Se impune modificarea dispozițiilor referitoare la consemnarea activităților de supraveghere tehnică prevăzută de art. 143, în sensul că potrivit actualei reglementări nu există nicio protecție oferită aspectelor de natură personală a persoanelor cercetate, drept dovadă informațiile ”de can-can” apărute ”pe surse” în mass media. Astfel, noua reglementare urmărește protejarea vieții private a tuturor persoanelor, în mod egal, astfel cum reglementează textul Constituției și prevede faptul că toate comunicările care nu au legătură cu fapta și persoanele ce fac obiectul cercetării să nu poată fi folosite sau atașate la dosarul de</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>cu asigurarea confidențialității și pot fi puse la dispoziția celui vizat, la solicitarea acestuia. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, pot fi folosite numai pentru probarea faptei ce formează obiectul cercetării ori contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor pentru care s-a solicitat autorizarea de la judecătorul de drepturi și libertăți, restul consemnărilor rezultate din mandatul de supraveghere tehnică urmând a fi distruse în termen de 30 de zile de la obținerea acestora.</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>cercetare penală. Mai mult, se solicită mandate de la judecătorul de drepturi și libertăți și după obținerea convorbirilor, comunicărilor ori conversațiilor, se extinde urmărirea și cu privire la acele fapte ce se presupune că ar fi fost săvârșite, urmând ca fapta pentru care s-a autorizat măsura să nici nu mai prezinte relevanță, fiind doar pretextul supravegherii unei persoane care devine țintă. Pentru evitarea acestor situații, se impune ca numai fapta ce a stat la baza acordării mandatului să poată fi probată cu rezultatul celor obținute prin punerea în executare a autorizației.</i></p>
23.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un</p>	<p>Art. 146¹ - Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane</p>	<p>La art. 146¹ alin. (5) se abrogă.</p>	<p>Se propune abrogarea dispozițiilor alin. (5) al art. 146¹, care au fost introduse prin Ordonanța de urgență nr. 18/2006 și care permit</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	proces echitabil	”(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin. (1) sau (2) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător	<i>PSD, ALDE</i>	procurorului să dispună obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane. Or, această măsură, fiind una extrem de restrictivă de drepturi, nu putea fi introdusă prin ordonanță de urgență și permite procurorului să dispună măsuri tehnice fără autorizarea prealabilă a judecătorului. Această măsură, chiar dacă poate fi dispusă de procuror numai în anumite situații, poate conduce la multe abuzuri, actul procurorului neaflându-se sub controlul instanței. S-a constatat în practică că, ori de câte ori procurorul a avut la dispoziției o normă legală în care putea dispune anumite măsuri, în anumite condiții, restrictive, excepționale (vezi rapoartele de constatare ale specialiștilor, mandatele de aducere, măsurile preventive) acesta a avut tendința de a le transforma în regulă și le-a dispus fără a justifica situația excepțională, dat fiind faptul că răspunderea sa fiind aproape anihilată de reglementările actuale.
24.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 153 Obținerea de date privind situația financiară a	La articolul 153, alineatul (1) se modifică și va avea	<i>Evitarea arbitrariului în legătură cu drepturile individului, care trebuie</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	<p>Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>unei persoane</p> <p>”(1) Procurorul poate solicita unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor unei persoane, în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeieri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.”</p>	<p>următorul cuprins: „(1) Procurorul poate solicita, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți, unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeieri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>protejate de independența judecătorului. De asemenea, în actuala reglementare legiuitorul a prevăzut extrem de lax condițiile în care procurorul poate solicita, obține și folosi date privind situația financiară a unei persoane, prevederile art. 153 neinterzicând utilizarea datelor aparținând terțelor persoane, ce nu au legătură cu obiectul cercetării. Textul din actuala propunere prevede în mod expres faptul că pentru persoanele ale căror date financiare se solicită procurorul trebuie să indice infracțiunile presupus a fi săvârșite, iar datele suplimentare referitoare la alte persoane decât cele indicate în cerere să rămână confidențiale</i></p>
25.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 159 - Efectuarea percheziției domiciliare</p> <p>”(8) Persoanelor prevăzute la alin. (5) și (6) li se solicită, înainte de începerea percheziției, predarea de bunăvoie a persoanelor sau a obiectelor căutate. Percheziția nu se mai efectuează dacă persoanele sau</p>	<p>La art. 159, după alin. (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:</p> <p>”(8¹) Neindicarea în mandat a obiectelor sau a persoanelor căutate împiedică efectuarea percheziției de către organul judiciar și duce la nulitatea actelor procedurale întocmite în</p>	<p>Se impune ca identificarea obiectelor sau persoanelor căutate la percheziție să fie precis efectuată, pentru a se evita efectuarea perchezițiilor ”în orb” de către organele judiciare, în speranța că poate se va ceva compromițător la persoana al cărui domiciliu este percheziționat.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		obiectele indicate în mandat sunt predate.”	<p>baza acestuia. Refuzul persoanei percheziționate de a preda persoanele sau obiectele căutate, precis identificate, se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa mențiunii privind refuzul persoanei percheziționate de a preda obiectele căutate se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa acestei mențiuni în procesul verbal de percheziție, continuarea percheziției chiar dacă bunurile indicate în mandat au fost predate sau persoanele indicate în mandat s-au predat se sancționează cu nulitatea absolută a procesului verbal. Probele obținute în baza unui proces verbal nul nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.”</p> <p><i>PSD, ALDE</i></p>	
26.	Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă	ART. 161 - Procesul-verbal de percheziție (2) Procesul-verbal trebuie să cuprindă:	La alin. (2) al art. 161, după litera i) se introduce o nouă literă, i¹), cu următorul cuprins:	Se impune ca această mențiune să existe în mod expres, deoarece organele judiciare trebuie să facă percheziții pentru a ridica probe ale unor

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		i) mențiuni despre obiectele care nu au fost ridicate, dar au fost lăsate în păstrare;	i ¹) mențiuni despre obiectele căutate și refuzul de a fi predate, potrivit art. 159 alin. (8); <i>PSD, ALDE</i>	infraționi, iar nu pentru a căuta infraționi la persoane ”țintite”.
27.	Art. 3 Directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 162 Măsurile privind obiectele ori înscrisurile ridicate ”(4) Obiectele care nu au legătură cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii.”	La articolul 162, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) Obiectele care nu au legătura cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, în termen de 30 de zile de la data ridicării , cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii. Nerestituirea obiectelor ridicate poate constitui infrațiune și se sancționează, potrivit legii.” <i>PSD, ALDE</i>	Această modificare a dispozițiilor art. 162 se impune, deoarece din practica a rezultat că organele judiciare, cu ocazia perchezițiilor efectuate, procedează la ridicarea de scrisuri și obiecte ce nu au nici o legătură cu cauza ce face obiectul cercetării sau cu persoanele vizate de procedurile judiciare, realizându-se practic o deposedare fără drept a acestor persoane pe termen nedeterminat de bunurile lor. Ca atare se impune reglementarea unui termen strict, în interiorul căruia organul de urmărire penală are obligația de restituire a acestora către proprietarii de drept. Practic, această modificare propusă vine să garanteze procedural dreptul la proprietate.
28.	Art. 3 Directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil		După alin. (5) al art. 162 se adaugă un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: ”(6) Prin obiecte care nu au	<i>Se impune în mod corespunzător a se defini în mod clar ce înseamnă obiecte care au legătură cu cauza.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>legătură cu cauza, potrivit alin. (4) se înțelege orice obiect, suport electronic de date, sau înscris care nu servește ca mijloc de probă pentru dovedirea infracțiunii pentru care a fost autorizată percheziția.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	
29.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei</p>	<p>Art. 164 - Dispoziții speciale privind perchezițiile efectuate la o autoritate publică, instituție publică sau la alte persoane juridice de drept public</p>	<p>La art. 164 se adaugă un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: ”(2) Dispozițiile art. 157 – 163 se aplică în mod corespunzător.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>Se impune ca și perchezițiile la instituții publice să respecte regulile referitoare la percheziția domiciliară, deoarece au același scop, de a proba fapte împotriva unor persoane pentru care există suspiciuni de săvârșire, iar nu de a căuta fapte în anumite instituții sau împotriva unor persoane - țintă.</i></p>
30.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, Decizia CCR 244/2017</p>	<p>Art. 168 Percheziția informatică (15)Datele informatice identificate cu caracter secret se păstrează în condițiile legii.</p>	<p>La articolul 168, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (15¹) cu următorul cuprins: „(15¹) Datele obținute dintr-un sistem informatic sau dintr-un sistem de stocare a datelor informatice care nu au legătură cu infracțiunea pentru care se</p>	<p><i>Norma propusă este o reglementare care prevede în mod expres faptul că datele care nu privesc infracțiunea pentru care se efectuează cercetări trebuie distruse. Este o formă de protecție a drepturilor persoanei privind viața sa privată, astfel încât abuzurile să poată fi prevenite. Acele date sunt obținute fără a</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>efectuează urmărirea penală și pentru care a fost autorizată percheziția în acea cauză se șterg definitiv din copiile efectuate în baza alin. (9) și nu pot fi folosite în alte cauze penale și pentru dovedirea altor fapte.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>exista mandat și de obicei se folosesc diverse pretexte pentru a se face percheziții abuzive, fie pentru fapte inexistente, fie la persoane din apropierea unor persoane vizate în mod real, în speranța că vor fi găsite indicii despre săvârșirea unor fapte de către alte persoane sau de alte fapte de persoana vizată. Mai mult, aceste materiale pot fi folosite în scop de intimidare, pentru obținerea unor probe împotriva unor persoane țintite, cu încălcarea loialității obținerii probelor.</i></p>
31.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>		<p>După art. 171 se introduce un nou articol, art. 171¹, cu următorul cuprins:</p> <p>”171¹ – (1) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice predate sau ridicate silit potrivit art. 170 și 171 pot fi folosite ca probe numai pentru dovedirea infracțiunilor ce fac obiectul dosarului în care au fost solicitate.</p> <p>(2) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice care nu au fost utilizate în scopul prevăzut la alin. (1) se restituie</p>	<p>Se impune ca și obiectele ridicate ori predate să fie utilizate numai pentru a proba infracțiunile ce se cercetează, iar nu pentru a construi ipoteze ireale despre diferite fapte ce ar putea fi extinse din cele identificate.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>proprietarului sau se distruge, după caz, în termen de 30 de zile de la data la care se constată că nu sunt utile pentru dovedirea faptei aflată în curs de cercetare penală pentru care au fost predate ori ridicate silit.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	
32.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>ART. 172 - Dispunerea efectuării expertizei sau a constatării (2) Expertiza se dispune, în condițiile art. 100, la cerere sau din oficiu, de către organul de urmărire penală, prin ordonanță motivată, iar în cursul judecății se dispune de către instanță, prin încheiere motivată.</p>	<p>La art. 172, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: ”(2¹) Expertii judiciari se desemnează aleatoriu, de pe lista experților autorizați în acea materie, prin tragere la sorți, în prezența tuturor părților sau a avocaților acestora, legal citați în acest scop, dacă desemnarea nu se face în cadrul ședinței de judecată la termenul pentru care părțile au termen în cunoștință. Neprezentarea părților sau a avocaților acestora nu împiedică desemnarea expertului.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>Se impune reglementarea obligației ca expertul să fie desemnat aleatoriu. Pentru acest scop, este necesară tragerea la sorți și prezența părților (incuși, suspecti, părți civile, părți responsabile civilmente) pentru a se asigura caracterul transparent al desemnării.</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
33.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 172 - Expertiza</p>	<p>La art. 172, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹) cu următorul cuprins: ”(10¹) La efectuarea raportului de constatare, specialistul este obligat să respecte standardele și reglementările profesiei din domeniul în care se efectuează raportul de constatare, fiind angajată răspunderea sa civilă, disciplinară, profesională sau penală, după caz, pentru nerespectarea acestora.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p><i>Se impune ca toate rapoartele de constatare să fie efectuate cu respectarea regulilor profesiei, iar nu prin derogare de la acestea, deoarece altfel nu au valoare științifică și nu pot servi scopului pentru care au fost efectuate.</i></p>
34.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil Dreptul la apărare</p>	<p>Art. 172 - Expertiza (12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se poate dispune efectuarea unei expertize.</p>	<p>La articolul 172, alineatul 12 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, efectuarea unei expertize este obligatorie. Neefectuarea expertizei, în caz de contestare a</p>	<p><i>Se impune revenirea normei la forma inițială, adică cea de dinaintea Ordonanței de urgență care a eliminat caracterul obligatoriu al expertizei dacă raportul de constatare este contestat.</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>raportului de constatare, atrage eliminarea acestuia din cauză.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	
35.		<p>Art. 172: Dispunerea efectuării expertizei sau a constatării (12)După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se poate dispune efectuarea unei expertize.</p>	<p>Art. 172 alin. (12) va avea următorul cuprins:</p> <p>„Dacă raportul de constatare este contestat, se va dispune efectuarea unui raport de expertiză”.</p> <p>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniel Fenechiu</p>	<p><i>De regulă, rapoartele de constatare nu pot avea valoarea probatorie a unor rapoarte de expertiză, cu atât mai mult cu cât, în multe cazuri, acestea sunt efectuate de către specialiști din cadrul organelor judiciare. Concluziile rapoartelor de constatare sau ale rapoartelor de expertiză sunt, în multe cazuri, determinante, în special în cauzele cu implicații fiscale, accidentelor, infracțiunilor contra persoanei etc. Dacă art. 172 s-ar modifica în modalitatea propusă, ar fi vorba despre o revenire la reglementarea anterioară. Într-adevăr, art. 172 alin. (12) a fost modificat prin OUG nr. 18/2016, dar considerăm că se impune revenirea la forma inițială.</i></p>
36.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 175 - Drepturile și obligațiile expertului ”(2) Expertul are dreptul să ia cunoștință de materialul dosarului necesar pentru</p>	<p>La articolul 175, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Expertul are dreptul să ia cunoștința de materialul</p>	<p><i>Modificările referitoare la drepturile expertilor independenți autorizați și a modului în care trebuie consemnate opiniile acestora în cuprinsul rapoartelor de</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	Dreptul la apărare	efectuarea expertizei.”	<p>dosarului necesar pentru efectuarea expertizei. Expertul se va raporta la toate actele și înscrisurile depuse în probațiune la dosarul cauzei și nu se va limita doar la concluziile rapoartelor de constatare tehnico-științifice efectuate în cauză de specialiștii organelor de urmărire penală, având acces la toate datele și informațiile la care au avut acces acești specialiști. De aceleași drepturi beneficiază și experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8).”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>expertiză, practic nu fac altceva decât să așeze pe poziții de egalitate organele judiciare și subiecții procesuali principali. La acest moment, actuala reglementare nu permite experților independenți autorizați să participe efectiv și activ la efectuarea raportului de expertiză, prezența acestora fiind formală pe parcursul efectuării procedurii. Se încalcă dreptul la apărare al subiecților procesuali principali, deoarece expertul acestora nu are dreptul de a lua cunoștință de toate actele și probele pe care expertul oficial, ales de organul judiciar își întemeiază opinia. Mai mult decât atât, în prezent, în mod nelegal, opiniile formulate de experții independenți autorizați nu sunt consemnate în raportul de expertiză care se întocmește în cauză. În concluzie, având în vedere practica CEDO în materie și reglementările și principiile referitoare la dreptul la apărare și aflarea adevărului în cauză, de impune așezarea pe poziții de egalitate a celor două categorii de experți</i></p>
37.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 178 Raportul de expertiză (2) Când sunt mai mulți experți	La articolul 178, după alineatul (2) se introduce un	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil Dreptul la apărare	se întocmește un singur raport de expertiză. Opiniile separate se motivează în același raport.	nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins: „(2 ¹) Experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8) participă împreună cu experții desemnați de organele judiciare la efectuarea expertizei. Opiniile separate ale acestora se consemnează în cuprinsul raportului de expertiză întocmit de experții desemnați de organele judiciare.” PSD, ALDE	
38.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil Dreptul la apărare	Art. 181¹ Obiectul constatării și raportul de constatare	La articolul 181¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: „(3) Dispozițiile art. 173 alin. (4), art. 177 și art. 178 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”. PSD, ALDE	<i>Se impune modificarea modului în care specialiștii structurilor de parchet înțeleg să-și îndeplinească atribuțiile referitoare la efectuarea rapoartelor de constatare tehnico-științifică. Atât timp cât procedura aplicabilă rapoartelor de expertiză este una clară, predictibilă, întemeiată pe contradictorialitate și prezenta expertului oficial și al celui desemnat de subiecții procesuali principali, considerăm că se impune o</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<p><i>procedură similară și cu privire la această probă, ce se dorește a fi una științifică. Este evident că se evită în acest fel abuzurile și lipsa de transparență cu privire la concluziile formulate de acești specialiști, care nu au calitatea de experți, dar care emit judecăți de valoare și întocmesc lucrări ce se doresc a fi științifice. Or, se impune ca dacă există experți judiciari în materia în care se cere specialistului să efectueze raport, atunci este obligatoriu să se apeleze la aceștia, neexistând nicio rațiune pentru care urgența mare în soluționarea cauzei să fie respectată prin efectuarea expertizei, iar nu prin raportul de constatare. Astfel, nu există nicio rațiune pentru care un specialist ar întocmi mai repede decât un expert în domeniul în care se efectuează expertiza un raport, dat fiind că activitățile pe care trebuie să le deruleze din perspectivă tehnică trebuie să fie identice, fie că este vorba despre expertize topografice, evaluatorii, financiar – contabile, etc. Astfel, procurorul poate fixa termene scurte pentru efectuarea</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<p><i>expertizei, singura diferență fiind doar diferență de obiectivitate care caracterizează o expertiză a unui expert judiciar în raport cu un raport de constatare, astfel cum au statuat în mod constant instanțele de judecată. S-a constatat frecvent în practică, faptul că astfel de lucrări au fost întocmite de specialist în 24 de ore de la dispunere, deși ele se doreau a fi lucrări complexe administrate în cauze complexe. Este evident că prezenta expertului parte al inculpatului sau suspectului nu poate fi decât benefică pentru aflarea adevărului în cauză</i></p>
39.	<p>Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 218 Arestul la domiciliu ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).”</p>	<p>La articolul 218, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 alin. (1) și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile</p>	<p><i>Se propune modificarea reglementărilor cu privire la condițiile în care se pot dispune măsurile preventive referitoare la arestul preventiv și arestul la domiciliu, în sensul că între infracțiunile săvârșite cu violență și cele economice sau de altă natură trebuie să se realizeze o distincție cu privire la măsura preventivă care se dispune în cauză. Este nefiresc și împotriva hotărârilor pronunțate de CEDO ca persoane, care nu au avut un comportament violent în</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			prevăzute la art. 202 alin. (1).” PSD, ALDE	<p><i>societate să fie arestate preventiv pentru presupuse fapte săvârșite cu 5-10 ani în urmă.</i></p> <p><i>Mai mult decât atât, să se constate că motivarea procurorului, prin care cere luarea măsurii arestului preventiv, și a judecătorului care dispune această măsură să se întemeieze pe considerații generale, date de un potențial pericol pentru societate și pe faptul că opinia publică ar fi revoltată, dacă acea persoană ar fi cercetată în stare de libertate.</i></p> <p><i>Ca atare, modificările pun într-o ordine firească toate aceste aspecte menționate mai sus, și transformă între-adevăr într-o răspundere personală faptele săvârșite de o persoană, deoarece motivările vor fi personale. Mai mult, s-a dovedit eșecul unei astfel de justificări pe opinia publică în privința arestărilor, având în vedere că în anul în care s-au dispus cele mai multe arestări la nivel înalt a scăzut cel mai mult încrederea publică în justiție, potrivit barometrului european.</i></p>
40.	Art. 3 Directivă – prezumția de	Art. 218 Arestul la domiciliu	La articolul 218, după	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	nevinovăție Art. 6 – dreptul la un proces echitabil	Condițiile generale de luare a măsurii arestului la domiciliu (1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).	alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: ”(1 ¹) Măsura arestului la domiciliu a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constata că privarea sa de libertate este absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publică.” PSD, ALDE	
41.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un	Art. 226 - Admiterea propunerii de arestare preventivă în cursul urmăririi	La articolul 226, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	proces echitabil	penale	<p>următorul cuprins: (1¹) Judecătorul care a dispus măsura arestului preventiv trebuie să motiveze măsura luată, justificând în concret inclusiv modalitatea prin care se înlătură starea de pericol concret adusă ordinii publice.”</p> <p><i>PSD, ALDE</i></p>	
42.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 242 Revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă ”(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).”	La articolul 242, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia, s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este absolut necesară pentru realizarea scopului	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			prevăzut la art. 202 alin. (1).” PSD, ALDE	
43.	Art 1 protocol 1 CEDO – dreptul de proprietate Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 250 Contestarea măsurilor asigurătorii	La articolul 250, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins: ”(10) Suspectul, inculpatul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație ori de câte ori intervin împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.”	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			PSD, ALDE	
44.	Art 1 protocol 1 CEDO – dreptul de proprietate Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 250¹ Contestarea măsurilor asiguratorii dispuse în cursul judecării	La articolul 250¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) Inculpatul, procurorul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație atunci când au intervenit împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.” PSD, ALDE	
45.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 265 Mandatul de aducere ”(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă această măsură se impune în interesul rezolvării cauzei.”	La articolul 265, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă acesta este cercetat pentru săvârșirea uneia din infracțiunile la care face referire art. 223 alin. (2) sau există una din situațiile enumerate la art. 223 alin. (1)”. PSD, ALDE	<i>Prin această reglementare se dorește a se evita utilizarea abuzivă a forței de coerciție a statului împotriva cetățenilor, care în mod evident, dată fiind natura infracțiunii care se prezumă că au săvârșit-o nu pot fi ridicați cu forța, atâta timp cât nu au avut cunoștință de derularea unor proceduri judiciare în ceea ce-i privește. Se dorește întărirea garanțiilor și protecției ce este conferită drepturilor și libertăților, așa cum prevăd tratatele și convențiile internaționale și Constituția României.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
46.	Art. 6 din Directivă – sarcina probei și egalitatea de arme	ART. 267 - Accesul la bazele electronice de date (1) În vederea realizării procedurii de citare, a comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, procurorul sau instanța au drept de acces direct la bazele electronice de date deținute de organele administrației de stat. (2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în condițiile legii.	La art. 267, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în scopul comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, în condițiile legii. Este interzis organelor administrației de stat să furnizeze date și informații din bazele electronice de date la care părțile, experții parte sau avocații părților nu au asigurat accesul, pentru garantarea principiului egalității de arme.” PSD, ALDE	<i>Se impune a garanta egalitatea de arme între acuzare și apărare. Având în vedere că organele de cercetare pot accesa baze de date cu diferite organe, cu care au protocoale de colaborare, se impune ca, pentru a se putea apăra de cele rezultate din accesarea acelor baze de date, să poată fi utilizate numai baze de date care sunt accesibile și părților, avocaților ori experților lor parte. În caz contrar, datele pretins obținute nu pot fi verificate și nici stabilită veridicitatea și realitate acestora ori dacă nu cumva în acele baze de date nu există alte informații ce ar putea schimba complet situația.</i>
47.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare	Art. 305 Începerea urmăririi penale	La articolul 305, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:	<i>S-a propus modificarea prevederilor art. 305 și 307 referitoare la condițiile în care</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		<p>„(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.”</p>	<p>„(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constata că nu exista vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1) și sunt indicate numele persoanelor ce se presupune că ar fi săvârșit infracțiunea ce face obiectul sesizării, organul de urmărire penală dispune obligatoriu începerea urmăririi penale cu privire la faptă și făptuitori. Toate probele administrate în această perioadă, fără respectarea acestor condiții sunt nule absolut și nu pot fi utilizate împotriva persoanei a cărei identitate era indicată la data administrării lor.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>se poate dispune începerea urmăririi penale, în sensul că se evită abuzurile prezente în care organul de urmărire penală, deși știe cine este prezumtivul făptuitor, alege să nu înceapă urmărirea penală cu privire la aceasta, pentru a administra SINGUR ce probe dorește, fără a asigura prezența avocatului suspectului. Nu aceasta a fost voința legiuitorului atunci când a reglementat această procedură. Ca atare, s-au prevăzut condiții clare când se începe urmărirea penală cu privire la faptă și făptuitor.</i></p>
48.	<p>Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare</p>	<p>Art. 305 Începerea urmăririi penale (1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea</p>	<p>La articolul 305, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) În toate celelalte situații, altele decât cele menționate la</p>	<p><i>Pentru aceleași rațiuni menționate mai sus se impune introducerea acestui text</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.	alin. (1) organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă. În termen de maxim 1 an de la data începerii urmăririi penale cu privire la faptă organul de urmărire penală este obligat să procedeze fie la începerea urmăririi penale cu privire la persoană, dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru a dispune aceasta măsură, fie la clasarea cauzei” <i>PSD, ALDE</i>	
49.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina probei, Dreptul la apărare Art. 7 Convenție – acuzație clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil	Art. 307 Aducerea la cunoștință a calității de suspect Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.	Art. 307 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 307 - Aducerea la cunoștință a calității de suspect (1) Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, cu descrierea tuturor elementelor constitutive ale acesteia și a probelor din care rezultă săvârșirea faptei, încadrarea	<i>Pentru evitarea unor acuzații informale, care nu reprezintă fapte penale, se impune ca procurorul să descrie fapta penală, în elementele sale constitutive și să precizeze care sunt probele pe care se sprijină acuzația, pentru a putea să își formuleze apărările în mod efectiv.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Lipsa acestor elemente atrage nulitatea absolută a actului de aducere la cunoștință a calității de suspect.</p> <p>(2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 305 alin. (1) și persoana față de care există bănuiala rezonabilă este cunoscută, organul de urmărire penală va aduce la cunoștință, de îndată, calitatea de suspect, sub sancțiunea nulității absolute a tuturor actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea acestei prevederi față de aceasta după aflarea identității persoanei.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	
50.	<p>Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina probei, Dreptul la apărare</p>	<p>Art. 335 Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale ”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus</p>	<p>La art. 335, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus</p>	<p><i>Se propune limitarea în timp a dreptului procurorului ierarhic superior de a infirma soluția de clasare a procurorului care a desfășurat cercetarea, în absența unor probe noi, având</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	Art. 7 Convenție – acuzație clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil	soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător.	soluția constată că au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea ulterior, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de apariția faptei sau împrejurării noi , infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător. Redeschiderea este supusă confirmării, potrivit alin. (4).” PSD, ALDE	<i>în vedere că starea de incertitudine cu privire la vinovăția sau nu a unei persoane nu poate dura o perioadă de timp nelimitată. Astfel, orice procuror ierarhic are obligația ca, în termen de 6 luni de la pronunțarea soluției, să se asigure că acea soluție este legală și, în absența unor noi probe, soluția va rămâne definitivă în privința acelei fapte</i>
51.	Art. 3 directivă	Art. 341: Solutionarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară: (6) În cauzele în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune una dintre următoarele soluții: c) admite plângerea și schimbă	La alin. (6) al art. 341 după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins: ”d) anulează actul nelegal efectuat de procuror ori obligă la refacerea lui, dacă mai este cazul.” PSD, ALDE	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.		
52.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) – sarcina probei	Art. 341 - (7) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară: b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală;	La articolul 341, alineatul (7) punctul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins: ”b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală sau anulează actul nelegal efectuat de procuror ori obligă la refacerea lui, dacă mai este cazul; PSD, ALDE	
53.	Articolul 8 Dreptul de a fi prezent la proces (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a fi prezente la propriul proces. (2) Statele membre pot să prevadă	Art. 364: Participarea inculpatului la judecată și drepturile acestuia (6) Inculpatul poate formula cereri, ridica excepții și pune concluzii, inclusiv în situația prevăzută la alin. (1) teza finală.	La articolul 364, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin. (7) și (8), cu următorul cuprins: „(7) Persoana poate fi condamnată în lipsă numai dacă a fost citată legal pentru fiecare	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	<p>că un proces care poate duce la o hotărâre privind vinovăția sau nevinovăția persoanei suspectate sau acuzate poate avea loc în absența persoanei în cauză, cu condiția ca: (a) persoana suspectată sau acuzată să fi fost informată în timp util cu privire la proces și la consecințele neprezentării; sau (b) persoana suspectată sau acuzată care a fost informată cu privire la proces să fie reprezentată de un avocat mandatat, care a fost numit fie de către persoana suspectată sau acuzată, fie de către stat.</p> <p>(3) O hotărâre luată în conformitate cu alineatul (2) poate fi pusă în executare împotriva persoanei suspectate sau acuzate în cauză.</p> <p>(4) Atunci când statele membre prevăd posibilitatea desfășurării proceselor în lipsa persoanelor suspectate sau acuzate, dar condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol nu pot fi îndeplinite din cauză că suspectul sau inculpatul nu poate fi localizat, în pofida eforturilor rezonabile</p>		<p>fază a judecății sau a intrat prin alte mijloace oficiale în posesia unor informații cu privire la locul și data procesului, a fost informată despre posibilitatea pronunțării unei hotărâri în lipsă, precum și dacă a fost reprezentată de un avocat ales sau desemnat din oficiu și a beneficiat de apărare corespunzătoare în cadrul procesului.</p> <p>(8) Procedura de punere în executare a unei hotărâri definitive pronunțate în lipsa inculpatului poate fi declanșată numai dacă i s-a comunicat hotărârea și numai după ce a fost informat în mod expres cu privire la dreptul la o nouă procedură de judecată sau la o cale de atac, la care are dreptul să se prezinte și care permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi care pot conduce la schimbarea hotărârii inițiale, respectiv dacă persoana în cauză</p>	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	<p>depuse în acest scop, statele membre pot să prevadă că o hotărâre poate fi totuși luată și pusă în executare. În acest caz, statele membre se asigură că, atunci când persoanele suspectate sau acuzate sunt informate cu privire la hotărâre și, în special, atunci când sunt prinse, ele sunt informate și despre posibilitatea de a contesta hotărârea și despre dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac, în conformitate cu articolul 9.</p>		<p>declară în mod expres că nu contestă decizia sau nu solicită o nouă procedură de judecată ori nu introduce o cale de extraordinară de atac în termen de 30 de zile de la primirea informației legate de hotărâre.” UDMR</p>	
54.	<p>Art. 3 – prezumția de nevinovăție, Art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art.438 – Cazurile de recurs în casație</p>	<p>La art. 438, după alin. (1) se introduc patru noi alineate, alin. (1¹) – (1⁴), cu următorul cuprins: (1¹) Recursul în casație poate fi declarat numai în favoarea condamnatului în următoarele cazuri: 1. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o alta fapta decât cea pentru care condamnatul a fost trimis în</p>	<p>Necesitatea modificării cazurilor în care se poate face recurs în casație este dată de faptul că instituția, așa cum a fost modificată prin legea 255/2013, a fost golită de conținut, deoarece marea majoritate a cazurilor în care se putea promova recursul în casație au fost abrogate înainte de intrarea în vigoare a Codului. De altfel, aceste cazuri s-au regăsit și în vechea reglementare din CPP, iar CEDO a statuat că nu poți utiliza o cale extraordinară de atac pentru a CONDAMNA o persoană, iar nu pentru a afla</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p> judecata,</p> <p>2. când faptei săvârșite i s-a dat o greșita încadrare juridică;</p> <p>3. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii de natură să influențeze soluția procesului;</p> <p>4.când s-a comis o eroare gravă de fapt;</p> <p>5. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut în domeniul altei puteri constituite în stat.</p> <p>(1²) De asemenea, pot fi atacate cu recurs în casație hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cauze similare.</p> <p>(1³) Instanța, soluționând recursul în casație, verifică hotărârile atacate sub aspectul tuturor motivelor de casare</p>	<p>adevărul în privința nevinovăției sale.</p> <p>Or, interesul statului din perspectiva oferirii protecției drepturilor și libertăților cetățenilor într-o modalitate reală și conformă cu prevederile tratatelor la care România este parte, și nu de a oferi formal norme juridice a căror aplicabilitate este imposibil de realizat.</p> <p>La 3 ani de la intrarea în vigoare a acestui cod niciun recurs în casație nu a fost admis, dovedindu-se astfel ineficiența acestei căi de atac.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>prevăzute în alineatele precedente, punându-le în prealabil în discuția părților. (1⁴) Recursul în casație în favoarea inculpatului poate fi declarat oricând.</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	
55.		<p>Art. 446: Judecarea recursului în casație (1) Președintele completului dă cuvântul recurentului, apoi intimatului și procurorului. Dacă între recursurile în casație declarate se află și recursul procurorului, primul cuvânt îl are acesta. (2) Procurorul și părțile au dreptul la replică cu privire la chestiunile noi ivite cu ocazia dezbaterilor.</p>	<p>La articolul 446, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Persoana prevăzută la alin. (1), (2) are dreptul la un nou proces la care să fie prezentă și care i-ar permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi, fapt care ar putea duce la schimbarea hotărârii inițiale.”</p> <p style="text-align: center;">UDMR</p>	<p>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</p>
56.		<p>Art. 538: Dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul redeschiderii</p>	<p>La articolul 538 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: „(2¹) Efectul măsurilor</p>	<p>- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		procesului penal cu privire la condamnatul judecat în lipsă, dacă după rejudecare s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.	reparatorii trebuie să plaseze persoana suspectată sau acuzată în aceeași poziție în care s-ar afla dacă nu s-ar fi produs încălcarea drepturilor sale.” UDMR	
57.		Art. 542: Acțiunea în regres (1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 538 și 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate poate fi îndreptată împotriva persoanei care, cu rea-credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.	La articolul 542 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreuna dintre cauzele prevăzute la art.4, art.538 și art. 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate trebuie îndreptată împotriva persoanei care a provocat situația generatoare de daune.” UDMR	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de Senat la 12.09.2017)
58.			La articolul 542 după aliniatul	- la Camera Deputaților Pl 288/2017 (adoptat tacit de

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			<p>(1) se introduce un nou alin. (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Fapta persoanei care cu rea-credință sau gravă neglijență a comis una din acțiunile care au condus la situația generatoare de daune constituie abuz în serviciu și se pedepsește conform art. 297. alin. (1).”</p> <p style="text-align: center;">UDMR</p>	<p><i>Senat la 12.09.2017)</i></p>
59.	<p>Art. 8 din Directivă – dreptul de a fi prezent la proces</p>	<p>Art. 557: Executarea mandatului de executare a pedepsei și a ordinului de interdicere a părăsirii țării. Acordul instanței de părăsire a țării</p>	<p>După alineatul (1) al articolului 557 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins: ”(1¹) Odată cu înmânarea mandatului de executare, persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, în scris, dreptul prevăzut de art. 466 alin. (1), iar în cazul în care persoana nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>Se impune ca cel condamnat în lipsă să aibă mijloace efective de a se apăra, dreptul de a fi prezent la proces fiind o obligație instituită de Directivă.</i></p>
60.	<p>Art. 3 – prezumția de nevinovăție</p>	<p>ART. 598 - Contestația la</p>	<p>La alin. (1) al art. 598, lit. d) se</p>	<p><i>Se impune o precizare mai clară a cazurilor de contestație la</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	<p>Art. 6 alin. 2 (sarcina probei) Directivă</p>	<p>executare (1) Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă; b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare; c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare; d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.</p>	<p>modifică și va avea următorul cuprins: ”d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, inclusiv o lege penală mai favorabilă sau o decizie a Curții Constituționale referitoare la conținutul infracțiunii pe care s-a întemeiat hotărârea penală pronunțată.”</p> <p style="text-align: center;"><i>PSD, ALDE</i></p>	<p>executare, pentru a preveni situațiile incerte, mai ales cele referitoare la intervenția unor legi mai fevorabile. De asemenea, prin pronunțarea unor soluții de către CCR se impune ca cel condamnat să poată formula contestație la executare, deoarece nimeni nu poate executa pedepse pentru fapte care nu mai sunt prevăzute ca infracțiuni în legea penală sau pentru care Curtea Constituțională a statuat că au un conținut care nesocotește Legea Fundamentală.</p>

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

CODUL PENAL
Legea nr. 286/2009

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
1.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de nevinovăție și sarcina probei	Art. 268 - Inducerea în eroare a organelor judiciare ” Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă”	La art. 268 alineatul (1) se <u>modifică</u> și va avea următorul cuprins: ”(1) Sesizarea penală mincinoasă , făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.” PSD, ALDE	<i>Modificarea conținutului infracțiunii de ”denunț calomnios” din vechiul Cod penal în infracțiunea de ”inducere a organelor judiciare”, în sensul schimbării formei de vinovăție cu care denunțatorul acționează din intenție indirectă/directă, doar în intenție directă a avut și are drept efect încurajarea delatunilor judiciare. Aceasta deoarece sintagma ”cunoscând că aceasta este nereală” face aproape imposibilă dovedirea abordării subiective a denunțatorului, deoarece singura situație în care pot deveni aplicabile prevederile acestei norme ar fi în situația în care acesta recunoaște caracterul voit mincinos al denunțului. Or, cele mai multe delatuni nu sunt făcute cu intenția directă de a face rău denunțatului, ci mai degrabă pentru obținerea unei situații juridice favorabile pentru denunțator, dată fiind abordarea organelor de urmărire penală, care ”oferă” diverse avantaje celor care recurg la astfel de gesturi. De asemenea, se impune și majorarea pedepsei pentru că aceste delatuni mincinoase au dobândit caracter de generalizare și afectează extrem de grav</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<p><i>înfăptuirea justiției, prin punerea în mișcare a aparatului statal pentru a se cerceta fapte inventate. Pe de altă parte, consecințele săvârșirii sunt extrem de grave, deoarece o persoană poate fi acuzată pe nedrept fără a fi săvârșit vreo faptă prevăzută de legea penală.</i></p>
2.	<p>Articolul 7 Dreptul de a păstra tăcerea și dreptul de a nu se autoincrimina (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a păstra tăcerea în legătură cu infracțiunea de săvârșirea căreia sunt suspectate sau acuzate. (2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a nu se autoincrimina. (5) Exercițarea de către persoanele suspectate și acuzate a dreptului de a păstra tăcerea și a dreptului de a nu se</p>	<p>Art. 273 - Mărturia mincinoasă ”(1) Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. (2) Mărturia mincinoasă săvârșită: a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în Programul de protecție a martorilor; b) de un investigator sub acoperire; c) de o persoană care întocmește un raport de expertiză ori de un interpret;</p>	<p>La articolul 273, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: ”(4) Nu constituie infracțiune refuzul de a face declarații prin care persoana se auto-incriminează, refuzul de declara în sensul solicitat de organele judiciare, modificarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului și nici simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte caracterul mincinos și de rea-credință, al acestora.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><i>Prin modificarea acestui articol se intenționează introducerea unei clauze de impunitate pentru martorul care refuză să facă declarații incriminatoare mincinoase, să declare în sensul celor sugerate sau dorite de organul de cercetare penală, să declare în sensul auto-incriminării sale sau care, după ce s-au exercitat presiuni asupra sa în faza de urmărire penală, își schimbă declarația în faza de judecată, declarând în sensul realității săvârșirii faptelor. De asemenea, se impune a fi delimitată mărturia mincinoasă de mărturii divergente în cursul unui proces. Astfel, este posibil ca în cadrul unui proces să existe declarații care se contrazic sau care par procurorului a fi divergente cu probatoriul, însă aceste aspecte sunt normale în cursul unor cercetări, deoarece un martor poate reține ceva și un altul altceva sau poate aprecia o situație într-un fel și un altul într-o altă manieră. Or, nu poate constitui mărturie mincinoasă simpla apreciere a procurorului că o persoană nu are declarații concordante cu unii inculpați sau cu alți martori, dacă nu există vreo</i></p>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	autoincrimina nu se utilizează împotriva acestora și nu se consideră a fi o dovadă a săvârșirii infracțiunii respective de către acestea.	d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. (3) Autorul nu se pedepsește dacă își retrage mărturia, în cauzele penale înainte de reținere, arestare ori de punerea în mișcare a acțiunii penale sau în alte cauze înainte de a se fi pronunțat o hotărâre ori de a se fi dat o altă soluție, ca urmare a mărturiei mincinoase		<i>probă din care să rezulte reaua-credință a acestuia.</i>
3.	Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție, referirile publice la vinovăție	Art. 277 - Compromiterea intereselor justiției (1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau	Alineatul (2) al articolului 277 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Dezvăluirea către o persoană care nu are legătură cu soluționarea unei cauze penale de informații, date, mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale, înainte de a se dispune o soluție de netrimiteră în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un magistrat sau un alt funcționar	<i>Este necesară sancționarea oricăror comportamente oficiale care sunt de natură a înfrânge prezumția de nevinovăție și care sunt de natură a compromite judecarea în mod obiectiv a cauzei precum și păstrarea drepturilor civile ale persoanelor acuzate de săvârșirea unor fapte penale.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		<p>împiedicată urmărirea penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.</p> <p>(3) Dezvăluirea, fără drept, de informații dintr-o cauză penală, de către un martor, expert sau interpret, atunci când această interdicție este impusă de legea de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.</p> <p>(4) Nu constituie infracțiune fapta prin care sunt divulgate ori dezvăluite acte</p>	<p>public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”</p> <p><i>PSD, ALDE</i></p>	

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		sau activități vădit ilegale comise de autorități într-o cauză penală.		
4.	Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție, referirile publice la vinovăție		<p>După alineatul (3) al articolului 277 se introduc 3 noi alineate, alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins:</p> <p>(3¹) Transmiterea în orice mod de informații cu privire la îndeplinirea unor acte de procedură în cauzele aflate în curs de cercetare penală la organele de urmărire penală de către un procuror sau un alt funcționar public, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.</p> <p>(3²) Fapta funcționarului de a face declarațiile publice sau de a redacta acte oficiale în care să facă referire la vinovăția unei persoane în afara celor efectuate în cadrul urmăririi penale ori în cadrul judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.</p> <p style="text-align: center;"><i>PSD, ALDE</i></p>	<i>Idem art. 277 alin. 2</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
5.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de nevinovăție și sarcina probei	Art. 283 - Represiunea nedreaptă ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică. (2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”	La art. 283 alineatele (1) și (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.” (2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.” <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<i>Se impune modificarea normei, astfel încât să se încrimineze inclusiv situația în care un magistrat săvârșește fapta de a trimite în judecată, aresta sau reține sau condamna o persoană în legătură cu care, în afară de raționamentul său juridic nu există nicio altă probă sau apare ca evidentă împrejurarea că situația descrisă nu poate fi încadrată în norma penală, atunci se poate reține săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă.</i> <i>Modificarea formei de vinovăție din intenție directă în intenție indirectă/directă se impune pentru a preveni situațiile repetitive în care sunt dispuse măsuri preventive sau trimiteri în judecată, iar ulterior instanțele pronunță achitări, fiind mai mult decât evidentă modalitatea abuzivă de instrumentare a dosarului. De asemenea, se impune majorarea pedepsei pentru forma simplă a represiunii nedrepte, dat fiind faptul că pedeapsa pentru o faptă atât de gravă cum este ”înscenarea” unor dosare penale este prea mică în prezent față de pericolul social abstract pe care îl reprezintă această faptă. Astfel distrugerea vieții și carierei unei persoane prin instrumentarea unor dosare, deși judecătorul sau procurorul au știut sau acceptat că persoana este nevinovată este suficient de gravă încât să se impună o majorare de pedeapsă. Evident, elementele intenționale trebuie dovedite</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>(de exemplu, prin refuzarea oricărei probe în apărare, încălcarea intenționată a legii procesual penale), nefiind suficientă o opinie divergentă în ceea ce privește aplicarea normei penale materiale.</i>